

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Forkyndelser: Officiel Overrækkelse Af Juridiske Dokumenter](#) > [Netherlands](#)

Forkyndelser: officiel overrækkelse af juridiske dokumenter

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Nederlandene

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Kort sagt forstås ved "forkyndelse" stævningsmandens formelle handling. Han "overdrager" dokumentet til den anden part og "forkynder" dermed dokumentet på stedet. Han udfylder forkyndelsesattesten, forklarer på stedet, hvordan han udleverer dokumentet til den anden part, og underskriver det. Forkyndelsen falder naturligvis sammen med denne handling. Stævningsmanden forkynder f.eks. en retsafgørelse eller en indkaldelse til at give møde for en domstol.

Denne specifikke ordning er udformet med henblik på forkyndelse af dokumenter inden for EU med det formål at lette kommunikationen mellem medlemsstaternes statsborgere på dette område. Forkyndelse af dokumenter for personer uden for EU er omfattet af andre bestemmelser.

2 Hvilke dokumenter skal forkyndes for at få retsvirkning over for modtageren?

I henblik på denne forordning bør begrebet "udenretslige dokumenter" forstås således, at det omfatter dokumenter, der er udarbejdet eller attesteret af en offentlig myndighed eller en embedsmand, og andre dokumenter, hvis formelle fremsendelse til en adressat, der er bosiddende i en anden medlemsstat, er nødvendig for at udøve, bevise eller beskytte en rettighed eller et krav på det civil- eller handelsretlige område. Begrebet "udenretslige dokumenter" bør ikke forstås således, at det omfatter dokumenter udstedt af administrative myndigheder med henblik på administrative procedurer. Der henvises til betragtning 9 til forordningen: EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/1784.

3 Hvem sørger for forkyndelse af dokumenter?

Artikel 11, stk. 1: 1. Den modtagende instans forkynder selv dokumentet eller lader det forkynde enten i overensstemmelse med modtagerstatens nationale ret eller på den særlige måde, som den fremsendende instans har anmodet om, medmindre denne måde er uforenelig med modtagerstatens nationale ret.

I Nederlandene er der tale om stævningsmænd. Se også gennemførelsesretsakten.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Forsøger den anmodede myndighed i denne medlemsstat af egen drift at finde frem til

adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, hvis den angivne adresse ikke er korrekt? Se også meddelelse i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Ja, stævningsmanden udfører en officiel handling og vil derfor altid foretage en søgning i BRP (*Basisregistratie Personen*, registret over fysiske personer) på forhånd. Det gælder således, selv om der allerede er en adresse i registret. Dette kontrolleres altid.

4.2 Har udenlandske retslige myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenester findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Nej, de udenlandske myndigheder kontakter den nederlandske stævningsmand, som derefter søger efter eller kontrollerer adressen. Søgningen foretages mod et gebyr.

4.3 Hvilken form for bistand i forbindelse med adresseforespørgsler fra andre medlemsstater yder myndighederne i denne medlemsstat i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordningen om forkyndelse af dokumenter? Se også meddelelse i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Denne bestemmelse er ny. Førhen søgte stævningsmanden først efter adressen i BRP, når der var modtaget et officielt dokument. Dette er ikke længere nødvendigt. Adressen kan nu kontrolleres, inden det officielle dokument sendes.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 7 nedenfor)?

Se afdeling 2 i forordningen. Artikel 16-20 beskriver de alternative forkyndelsesmetoder.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Se artikel 19. Dette afhænger af, hvad medlemsstaten tillader, og af sagsøgtens udtrykkelige samtykke.

6.1 Hvilken form for elektronisk forkyndelse som omhandlet i artikel 19, stk. 1, i forordningen om forkyndelse af dokumenter er tilgængelig i denne medlemsstat, hvor forkyndelsen skal ske direkte for en person, der har en kendt adresse i en anden medlemsstat?

Kun fuldbyrdelsen af visse udlægskendelser foretages digitalt. Forkyndelsen af udlægskendelsen foretages dog stadig fysisk. Dette er også ønskeligt, da stævningsmanden således kan give yderligere forklaringer på den pågældendes bopæl. Dette er en vigtig eller endog den vigtigste opgave for stævningsmanden.

6.2 Har denne medlemsstat i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i forordningen om forkyndelse af dokumenter fastsat yderligere betingelser for, hvornår den vil acceptere elektronisk forkyndelse via e-mail som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra b), i nævnte forordning? Se også meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 2, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Pr. 1. januar 2021 skal en udlægskendelse forkyndes elektronisk, når en tredjemand, hos hvem der foretages udlæg, har meddelt KBvG, at vedkommende vælger denne metode, jf. artikel 475, stk. 3, i den civile retsplejelov (ny bestemmelse). For at kunne foretage udlæg elektronisk skal både stævningsmanden og den tredjemand, mod hvem der foretages udlæg, være tilsluttet det system, der er udviklet til dette formål af Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders (SNG) på foranledning af KBvG.

7 "Subidiær" forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Se artikel 46-63 i den civile retsplejelov.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Så snart stævningsmanden har underskrevet og udleveret dokumentet. Han eller hun udfylder forkyndelsesattesten eller protokollen på stedet med angivelse af, hvordan og til hvem dokumentet udleveres. Stævningsmanden afleverer derefter dokumentet til den pågældende person eller lægger det f.eks. i en kuvert, som afleveres i postkassen.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Dokumenterne må ikke indleveres til et postkontor. Når en gade er oversvømmet, der ikke er nogen postkasse, eller en skyldner f.eks. er så aggressiv, at det end ikke er muligt for stævningsmanden at lægge kuverten i postkassen, sendes dokumenterne pr. post. Stævningsmanden udfylder forkyndelsesattesten på postkontoret og præciserer, hvorfor det reelt var umuligt at aflevere dokumentet. Dokumenterne sendes derefter pr. post i en særlig kuvert.

Der er tale om en nederlandsk særregel. Det er tvivlsomt, om postbuddet vil kunne aflevere kuverten, men hvis der er tale om en aggressiv skyldner, vil dokumentet lettere kunne forkyndes på den måde. I andre tilfælde er det tvivlsomt, om dokumentet vil kunne nå frem, hvis det sendes pr. post, men det er ikke desto mindre det, der er fastsat i lovgivningen.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Dette spørgsmål vil blive vurderet i forbindelse med sagen. Den anden part kan kun nægte at modtage dokumentet af de grunde, der er nævnt i forordningens artikel 12. EU-Domstolen har desuden allerede fastslået, at det ikke tilkommer den modtagende instans at vurdere, om afvisningen er begrundet i sproglige vanskeligheder. Dette er i sig selv også logisk og rimeligt. Det er forholdsvis vanskeligt for den modtagende instans at vurdere, om adressaten har (et tilstrækkeligt) kendskab til det sprog, som dokumentet er affattet på. En myndighed med ansvar for forkyndelse af dokumenter er ikke nødvendigvis i stand til at foretage en sådan vurdering. Det tilkommer desuden den uafhængige dommer at foretage denne vurdering.

Hvis dokumentet er affattet på værtsmedlemsstatens sprog, er der således ingen mulighed for at nægte at modtage dokumentet. En forkyndelse af et dokument, der er nægtet modtaget, kan afhjælpes ved, at dokumentet forkyndes sammen med en oversættelse.

Endelig skal det bemærkes, at EU-forordningen har direkte virkning i den forstand, at et fuldbyrdelsesdokument først anses for forkyndt, når det er gyldigt forkyndt i værtsmedlemsstaten.

Hvis adressaten har nægtet at modtage dokumentet i overensstemmelse med EU-forordningen, og dokumentet ikke er forkyndt sammen med en oversættelse, anses dokumentet for ikke at være forkyndt.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 18 i forordningen om forkyndelse af dokumenter)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 18 forordningen om forkyndelse af dokumenter), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Den sidste mulighed: Der er blot tale om et anbefalet brev. Der er ikke indgået nogen forudgående aftale med postvæsenet herom. I mange tilfælde sendes dokumenterne direkte til en instans, uden at der er tale om et anbefalet brev.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 18 i forordningen om forkyndelse af dokumenter finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Dokumentet vil derefter blive returneret.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Nej. Hvis der er tale om anbefalet post eller indlevering på postkontoret, vil postbuddet (i Nederlandene) altid efterlade en meddelelse om, at dokumentet er blevet indleveret til postkontoret og kan hentes dér.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja, se artikel 14.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis dokumentet ikke når frem til adressaten, anses det for ikke at være forkyndt. Der skal således foretages en ny forkyndelse.

11 Hvis adressaten nægter at modtage et dokument under henvisning til det anvendte sprog (artikel 12 i forordningen om forkyndelse af dokumenter), og den ret eller myndighed, der behandler sagen, når frem til at afgørelsen om, at nægtelsen ikke var berettiget, er der da et særligt

retsmiddel til brug for anfægtelse af denne afgørelse?

Nej, sagsøgte skal forsvare sig i samme sag.

12 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget? Er der en forskel på, om dokumentet skal forkyndes i henhold til national ret, eller det skal ske efter anmodning fra en anden medlemsstat? Se også meddelelse i henhold til artikel 15 i forordningen om forkyndelse af dokumenter vedrørende forkyndelse af et dokument fra en anden medlemsstat.

Ja, det varierer fra medlemsstat til medlemsstat. I Nederlandene beløber dette gebyr sig i øjeblikket til 65 EUR, men beløbet forhøjes i gennemførelsesloven. I Belgien beløber det sig f.eks. til 165 EUR. Det er vigtigt at vide, om forkyndelsen er sket i overensstemmelse med forordningen. I bekræftende fald er taksten altid den samme. I Nederlandene reguleres forkyndelsen af Btag (bekendtgørelse om fogeders honorarer).

■ Sidste opdatering: 10/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.